

PHẬT NÓI KINH DIÊN MỆNH

ĐỊA TẠNG BỒ TÁT

Hán dịch: Không rõ tên người dịch

Việt dịch: HUYỀN THANH

Như vậy tôi nghe. Một thời Đức Phật ngự tại núi **Khư Đà La** (Khadiraka) cùng với chúng Đại Tỳ Khuru gồm một vạn hai ngàn người đến dự. Bồ Tát gồm có ba vạn sáu ngàn người đến dự. Tất cả chư Thiên (Deva) với hàng Rồng (Nāga), Dạ Xoa (Yakṣa), Người (Maṇuṣya), Phi Nhân (Amaṇuṣya)...các hàng **Luân Vương** (cakra-vartirajan:Chuyển Luân Vương), Kim Luân, Ngân Luân từ mười phương đi đến

Bấy giờ Đức Thế Tôn nói Hạnh **Vô Y** (anālambya:không có dính mắc, không có chỗ nương dựa) của Đại Thừa đó xong. Thời có vị **Đế Thích** (Indra) tên là **Vô Cấu Sinh** (Vimala-sambhava) bạch Phật rằng: “Con muốn hộ giúp cho đời. Nếu sau khi Đức Phật diệt độ, làm thế nào để nhờ bút cứu giúp cho chúng sinh trong thời Mạt Pháp ?”

Đức Phật bảo Đế Thích: “Có một vị Bồ Tát tên là **Diên Mệnh Địa Tạng Bồ Tát**. Mỗi ngày, vào buổi sáng sớm nhập vào các Định (Samādhi) dạo chơi hóa độ các nẻo, nhờ bút nổi khổ, ban cho niềm vui. Nếu bị rơi lại trong ba đường, đối với Bồ Tát này mà nhìn thấy hình thể nghe được tên gọi thì sẽ sinh vào cõi Người, Trời hoặc sinh về Tịnh Thổ. Người ở trong ba đường lành, nghe tên vị ấy sẽ được quả báo ngay trong đời này, đời sau sinh về cõi Phật. Hướng chí là nhớ nghĩ, tâm mắt được mở, quyết định thành tựu.

Cũng với Bồ Tát đó sẽ được mười loại Phước

- 1_ Người nữ sinh dễ thuận lợi
- 2_ Đầy đủ thân căn
- 3_ Điều trừ hết mọi bệnh
- 4_ Thọ mệnh lâu dài
- 5_ Thông minh Trí Tuệ

- 6_ Tài bảo dư thừa
- 7_ Mọi người kính yêu
- 8_ Lúa gạo được mùa
- 9_ Thần Minh gia hộ
- 10_ Chứng Đại Bồ Đề

Cũng trừ diệt tám sự sợ hãi lớn

- 1_ Gió mưa tùy theo thời
- 2_ Nước khác chẳng khởi binh
- 3_ Nước của mình chẳng có kẻ làm phản
- 4_ Mặt Trời Mặt Trăng chẳng bị ăn nuốt (tức là không có hiện tượng Nhật Thực, Nguyệt Thực)
- 5_ Tinh Tú chẳng biến đổi sai với lẽ thường
- 6_ Quỷ Thần chẳng đi đến
- 7_ Đói khát chẳng hưng khởi
- 8_ Người dân không có bệnh

Đức Phật bảo Đế Thích: “Ở đời vị lai, nếu có chúng sinh thọ trì Kinh này, cung kính cúng dường vị Bồ Tát đó thì bên trong một trăm Do Tuần không có các tai vạ, mộng ác, tướng ác, các điều chẳng tốt lành. Hàng Vông Lượng, Quỷ Thần, Cưu Bàn Đồ vĩnh viễn chẳng được dịp thuận tiện để hãm hại

Thiên Cầu, Thổ Công, Đại Tuế Thần Cung, Sơn Thần, Mộc Thần, Giang Hải Thần, Thủy Thần, Hỏa Thần, Cầm Ngạ Thần, Trùng Thần, Xà Thần, Chú Trớ Thần, Linh Thần, Lộ Thần, Táo Trạch Thần... nếu nghe Kinh này, tên của vị Bồ Tát đó sẽ nôn ra khí tà, tự hiểu **vốn trống rỗng**, mau chứng Bồ Đề”

Khi ấy Đế Thích bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Diên Mệnh Bồ Tát làm thế nào để cảm hóa sáu nẻo, cứu độ cho chúng sinh?”

Đức Phật bảo Đế Thích: “Này Thiện Nam Tử! Các Pháp trông rộng lặng lẽ (không tịch), chẳng trụ sinh diệt, tùy theo Duyên sinh cho nên sắc thân chẳng giống nhau, Tính Dục vô lượng. Vì cứu độ khắp cả nên Diên Mệnh Bồ Tát hoặc hiện thân Phật, hoặc hiện thân Bồ Tát, hoặc hiện thân Bích Chi Phật, hoặc hiện thân Thanh Văn, hoặc hiện thân Phạm Vương, hoặc hiện thân Đế Thích, hoặc hiện thân Diêm Ma Vương, hoặc hiện thân Tỳ Sa Môn, hoặc hiện thân mặt trời mặt trăng, hoặc hiện thân năm vì sao (ngũ tinh), hoặc hiện thân bảy vì sao (thất tinh), hoặc hiện thân chín vì sao (cửu tinh), hoặc hiện thân Chuyển Luân Thánh Vương, hoặc hiện các thân Tiểu Vương, hoặc hiện thân Trưởng Giả, hoặc hiện thân cư sĩ, hoặc hiện thân Tể Quan, hoặc hiện thân phụ nữ, hoặc hiện thân Tỳ Khru, thân Tỳ Khru Ni, thân Ưu Bà Tắc, thân Ưu Bà Di, hoặc hiện thân của hàng Trời, Rồng, Dạ Xoa, Người, Phi Nhân... hoặc hiện thân Y Vương, hoặc hiện thân cỏ thuốc (dược thảo), hoặc hiện thân người đi buôn, hoặc hiện thân người làm ruộng, hoặc hiện thân voi chúa, hoặc hiện thân sư tử chúa, hoặc hiện thân bò chúa, hoặc hiện thân hình con ngựa, hoặc hiện hình Đại Địa, hoặc hình núi vua, hoặc hiện hình biển lớn...Hết thấy năm loại hình thuộc bốn cách sinh (trứng, thai, âm thấp, biến hóa) trong ba cõi, không có gì chẳng biến hiện được.

Pháp Thân (Dharma-kāya) như vậy của Diên Mệnh Bồ Tát, vì Tự Thể biến hóa cho nên hiện mọi loại thân dạo chơi cảm hóa sáu nẻo, độ thoát chúng sinh. Hay dùng một điều lành phá cái có của ba cõi, đều dùng Tâm hiền thiện. Chúng sinh đời vị lai chẳng có thể phát Tâm. Chỉ cần một lòng lễ bái, cúng dường **Diên Mệnh Bồ Tát** thì dao gậy chẳng thể chạm đến, chất độc chẳng thể gây hại. Nhóm Yểm My, Chú Trớ, Khởi Thi Quỷ quay trở lại dính vào người gây ra (Bản Nhân) như nhỏ nước miếng lên trời, ném tro hương về gió đều quay lại dính vào thân kẻ ấy”

Lúc đó Đế Thích bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Vì sao gọi là **Diên Mệnh Bồ Tát**? Tướng ấy như thế nào?”

Đức Phật bảo Thiên Đế: “Này Thiện Nam Tử! Tâm của Bồ Tát chân thiện vốn tròn sáng, vì tỏ rõ **Như Ý Luân** trong sạch không có trở ngại cho nên gọi là **Quán Tự Tại**. Vì Tâm không có sinh diệt cho nên gọi là **Diên Mệnh**. Vì Tâm không có tội phá cho nên gọi là **Địa Tạng**. Vì Tâm không có bờ mé cho nên gọi là **Đại Bồ Tát**. Vì Tâm không có sắc tướng cho nên gọi là **Ma Ha Tát**. Các ông nên tin nhận, tâm không có chỗ khác, đừng khiến cho quên mất”

Khi ấy Đại Địa chấn động theo sáu cách, **Diên Mệnh Bồ Tát** từ mặt đất hiện ra, co đầu gối phải, dựng đứng cánh tay, dùng bàn tay nâng lỗ tai, duỗi đầu gối trái cuống dưới, tay cầm cây Tích Trượng, bạch Phật rằng: “Con mỗi ngày, vào buổi sáng sớm,

nhập vào các Định, vào các Địa Ngục khiến là đau khổ. Trong Thế Giới không có Phật, cứu độ chúng sinh. Đời này đời sau hay dẫn lối.

Nếu sau khi Đức Phật nhập diệt, tất cả nam nữ muốn được Phước của con, chẳng luận ngày xấu, chẳng luận Bất Tịnh mà hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng, lời nói sắc mặt thường ôn hòa, chẳng gây oan uổng cho người dân, chẳng chặt đứt mạng sống, chẳng phạm tà dâm. Hoặc mười ngày Trai, hoặc sáu ngày Trai, hoặc 18 ngày, hoặc 24 ngày chỉ tự tâm chính, chuyên đọc Kinh này, xưng tên của con thời con dùng sức uy thần của con mất Pháp liền chuyển nghiệp báo, khiến được Quả trong đời này, trừ dứt tội Vô Giá, sẽ được Bồ Đề.

Con từ vô lượng kiếp trong quá khứ đến nay, nhìn thấy tất cả chúng sinh trong sáu nẻo, vốn có Pháp Tính đồng Thể, không đầu không cuối, không lạ không khác, không tên khác tướng, sinh trụ dị diệt, lúc được lúc mất, khởi niệm chẳng lành, tạo các nghiệp ác, luân hồi trong sáu nẻo, cha mẹ đời đời, anh em kiếp kiếp đều thành Phật Đạo. Sau này con thành Phật, nếu còn sót lại một người thời con chẳng thành Phật. Nếu người biết Nguyên này mà sự mong cầu trong hai đời (đời này và đời sau) đều chẳng thành tựu thời con chẳng nhận lấy Chính Giác”

Bấy giờ Đức Phật khen Diên Mệnh Bồ Tát: “Lành thay! Lành thay Chân Thiện Nam Tử! Sau khi Ta diệt độ, chúng sinh có tội khổ trong đời ác của thời vị lai, Ta giao phó cho ông. Đời này đời sau khéo hay dẫn lối, trong khoảng búng ngón tay còn chẳng bị rơi vào nẻo ác, huống chi là bị rơi vào Địa Ngục A Ty. (Avīci)”

Diên Mệnh Bồ Tát bạch Phật rằng: “Xin Đức Thế Tôn đừng lo! Con sẽ nhờ bút cứu giúp chúng sinh trong sáu nẻo. Nếu có tội khổ thì con sẽ nhận thay nỗi khổ ấy. Nếu chẳng như thế thì con chẳng nhận lấy Chính Giác”

Thời Đức Thế Tôn lại dùng Kệ khen rằng:

“Lành thay! Lành thay!

Diên Mệnh Bồ Tát!

Bạn thân Hữu Tình

Chúng sinh lúc sống

Vì thân mạng mình

Diệt làm Đạo Sư

Chúng sinh chẳng biết

Mạng ngấn, không Phước

Ta diệt độ xong

Ở trong Mạt Pháp

Đất nước đầy nạn

Nhân Vương chính loạn

Giặc phương khác đến

Khởi kiếp binh đao

Chỉ nên nhớ tướng

Diên Mệnh Bồ Tát

Đời này đời sau

Mong cầu chẳng mẫn

Pháp, Ta đã nói

Không có điều ấy”

Khi ấy ba ngàn Đại Thiên Thế Giới chấn động sáu lần. Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, Phổ Hiền Bồ Tát, Kim Cương Tạng Bồ Tát, Hư Không Tạng Bồ Tát, Thánh Quán Tự Tại Bồ Tát, nhóm Ma Ha Tát...khác miệng cùng lời bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Chúng sinh trong đời vị lai, nếu nghe Kinh này, tên của Bồ Tát đó thì chúng con đều sẽ tùy thuận người đó, làm cho tâm mắt sáng tỏ, hiện trước mặt người ấy, viên mãn sự mong cầu. Nếu chẳng như thế thì chúng con chẳng nhận lấy Chính Giác”

Lúc đó Phạm Vương, Đế Thích, bốn vị Đại Thiên Vương tuôn mưa hoa của các cõi Trời, cúng dường Đức Như Lai rồi bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Chúng sinh đời vị lai, nếu tự tâm chính, chẳng uốn cong phải trái, chẳng buông bỏ thương phạt, trì Kinh này, niệm Bồ Tát này thì chúng con và quyến thuộc đều ủng hộ người đó, ngày đêm chẳng lìa, khiến cho đất nước ấy trong một trăm Do Tuần, không có các tai nạn. Người dân của nước ấy khiến được an ổn, lúa má được mùa, đầy đủ sự mong cầu. Nếu chẳng như thế thì chúng con chẳng đáng được tên gọi **Hộ Thế**, chẳng quay về Bản Giác”

Thời hai vị Đồng Tử đứng hầu hai bên trái phải. Một vị tên là **Chưởng Thiện** ở bên trái, màu trắng, cầm hoa sen trắng, điều ngự Pháp Tính. Một vị tên là **Chưởng Ác** ở bên phải, màu đỏ, cầm chày Kim Cương, giáng phục Vô Minh.

Đức Phật bảo Đại Chúng: “Các người nên biết hai vị Đồng Tử đó là Pháp Tính và Vô Minh, hai bàn tay, hai bàn chân. Tâm bất động trong Diên Mệnh Bồ Tát là Bản Thể của chữ A (𑖀). Nếu có chúng sinh biết Tâm đó, quyết định thành tựu, liền diệt ba Độc, được sức tự tại, nguyện sinh về cõi Phật thì tùy theo nguyện được sinh.

Nếu tất cả chúng sinh đời vị lai, cung kính cúng dường Diên Mệnh Bồ Tát mà chẳng sinh nghi ngờ thì sự mong cầu của đời này đều khiến cho đầy đủ, đời sau sinh về Tịnh Thổ, được **Vô Sinh Nhẫn**”

Đức Phật nói Kinh này xong thời tất cả Đại Hội, tâm rất vui vẻ, tin nhận phụng hành.

PHẬT NÓI KINH DIÊN MỆNH ĐỊA TẠNG BỒ TÁT (HẾT)

Mỗi ngày, sáng sớm vào các Định

Vào các Địa Ngục, khiến lia khô

Thế Giới không Phật, độ chúng sinh

Đời này đời sau hay dẫn lối.

_Nam mô Diên Mệnh Địa Tạng Tôn

Người nữ sinh dễ, tâm an ổn

_Nam mô Diên Mệnh Địa Tạng Tôn

Đầy đủ thân căn, ý tự tại

_Nam mô Diên Mệnh Địa Tạng Tôn

Mọi bệnh đều trừ, Thể bền chắc

Thề Nguyện rộng sâu

Ngọc sáng soi chiếu

*Phá thành **Thiệt Vi***

Gậy vàng chấn U Minh

Mưa hoa tuôn thơm phức

Đại Địa bày xuân tươi (dương xuân)

Nam mô Địa Tạng Vương Bồ Tát Ma Ha Tát (xưng 3 lần)

24/09/2010